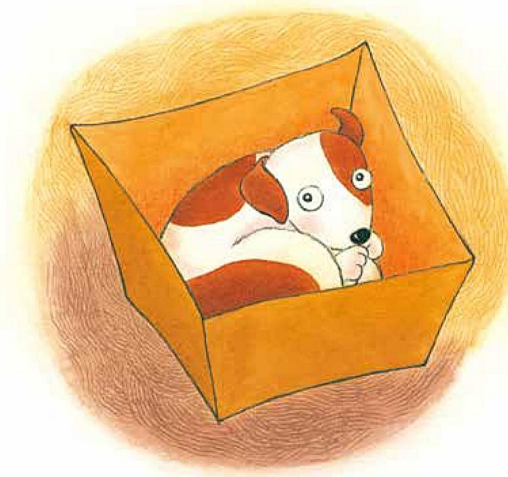

Voor Caesar en Helga

Blij met de sneeuw

Maya Onodera

Maya Onodera
Blij met de sneeuw
© 2017 Clavis Uitgeverij, Hasselt - Amsterdam - New York
Vertaald uit het Duits door: Clavis Uitgeverij
Trefw.: hondje, alleen, vriendschap, sneeuw
NUR 273
ISBN 978 90 448 3132 0
D/2017/4124/205
Alle rechten voorbehouden

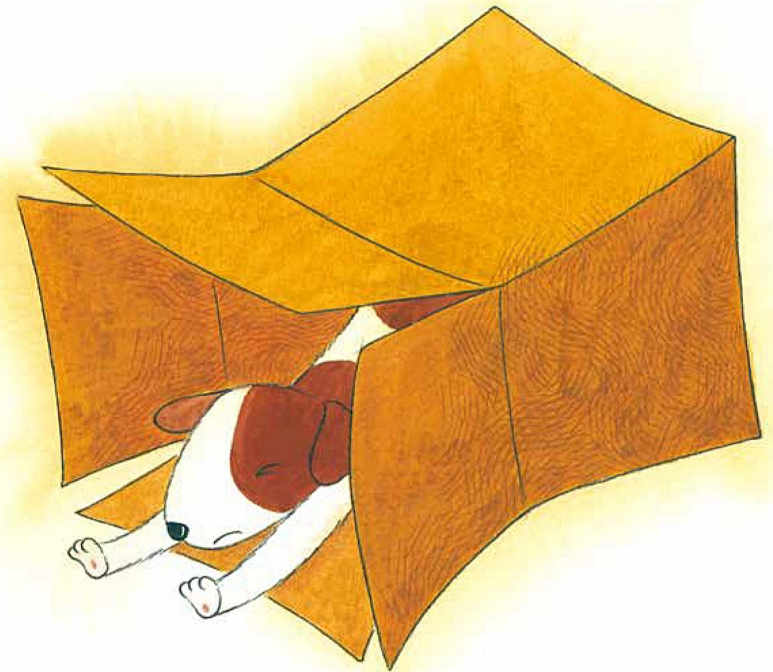
www.clavisbooks.com

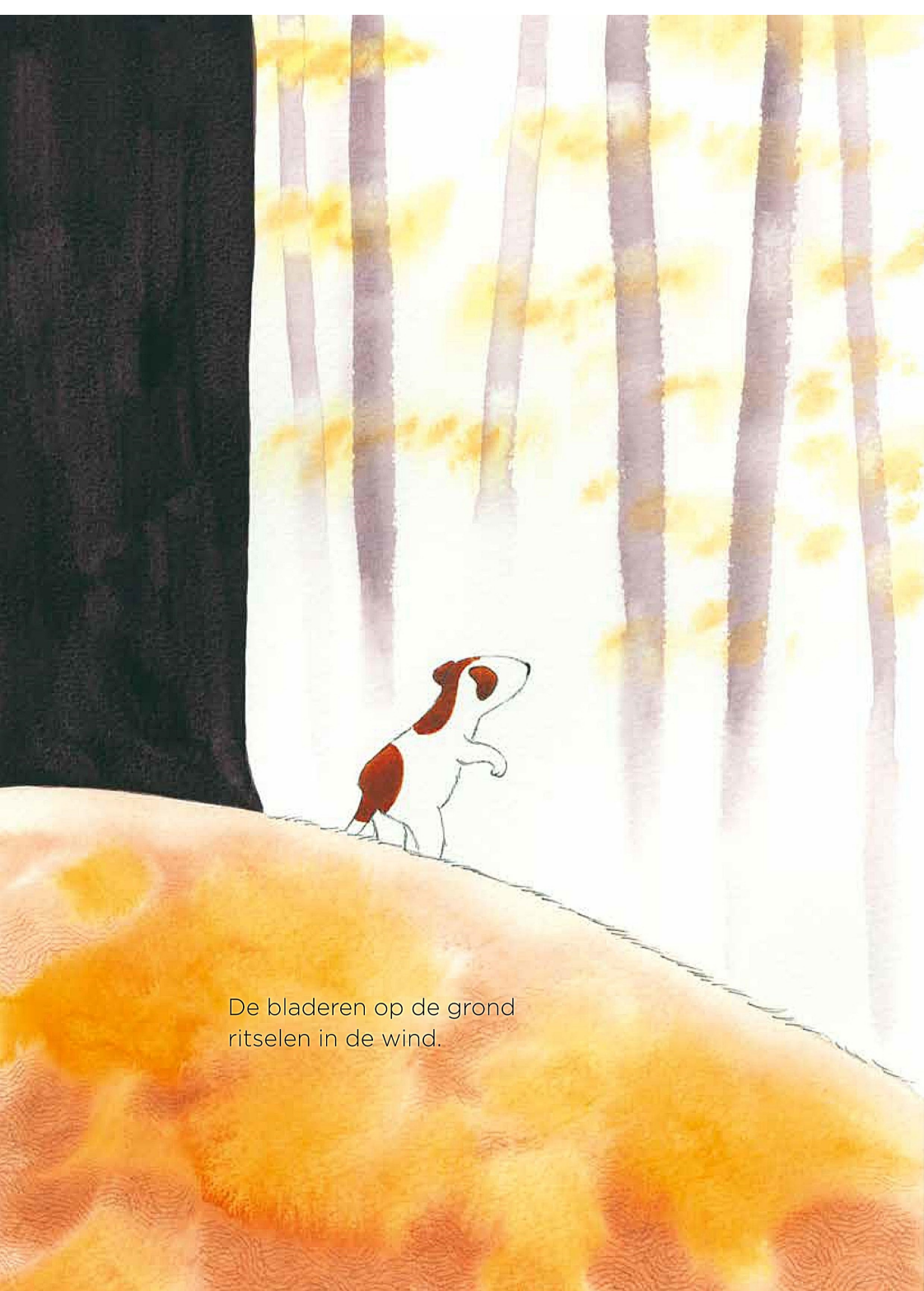

Op een dag, aan het einde van de herfst, laat een man een kartonnen doos achter in het bos. In die doos zit een hondje, Theo. Theo spitst zijn oortjes als hij de motor van een auto hoort. De auto rijdt weg.

Theo raakt in paniek en wil uit de doos. De doos valt om en het hondje kruipt eruit. Maar de auto is weg. De man is vertrokken.

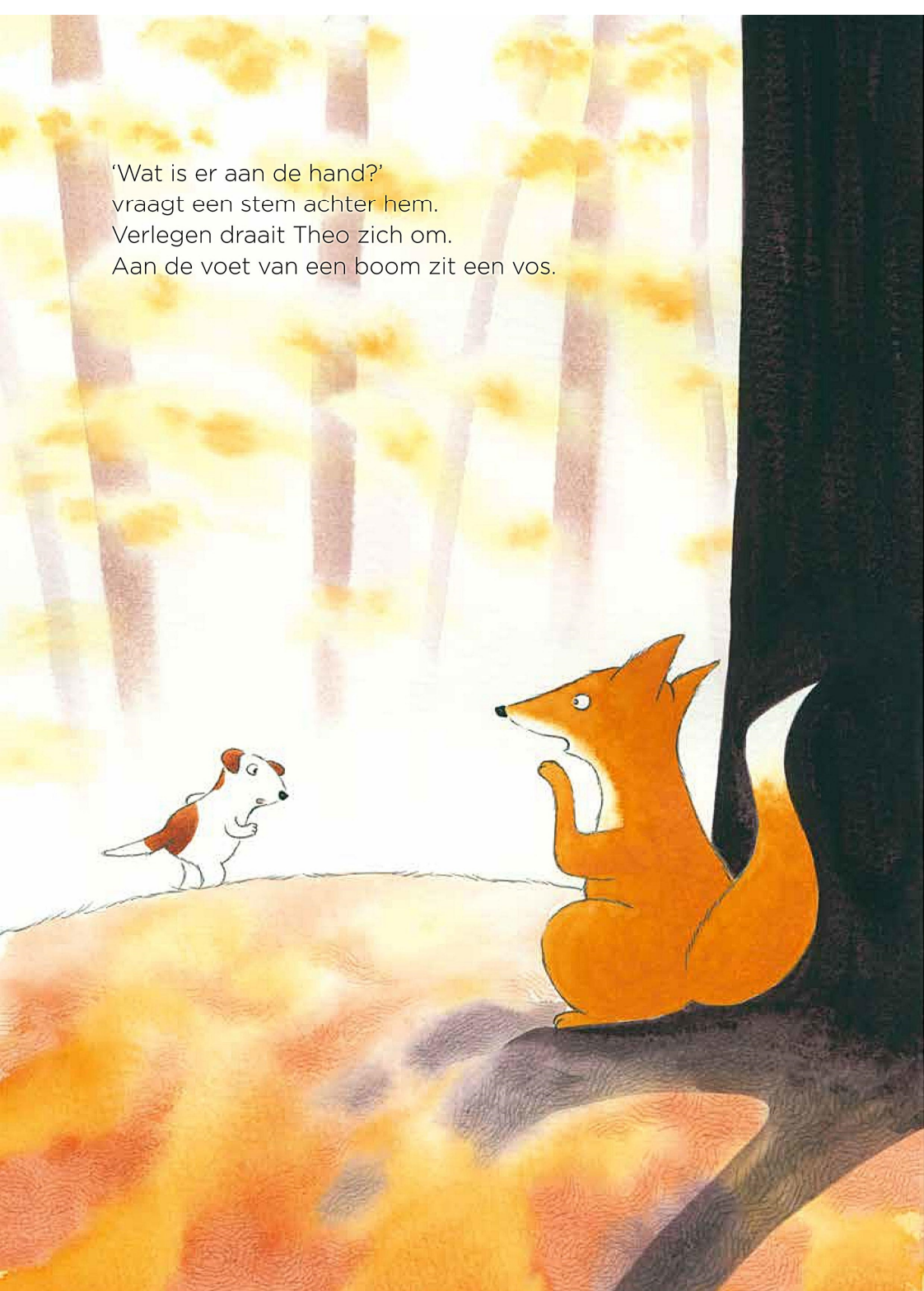

De bladeren op de grond
ritselen in de wind.

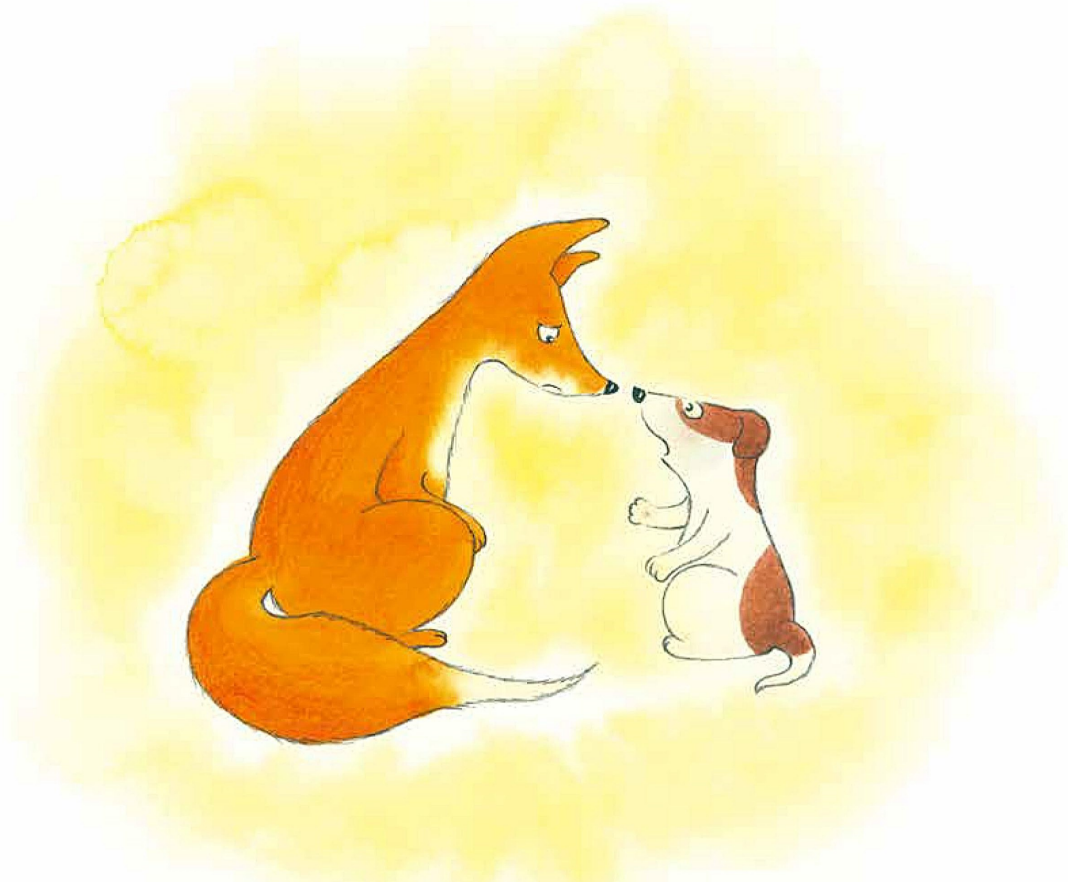
'Hallo,' zegt Theo.
'HALLO!' roept hij dan.
'HALLO!' schreeuwt hij ten slotte, zo luid als hij kan.

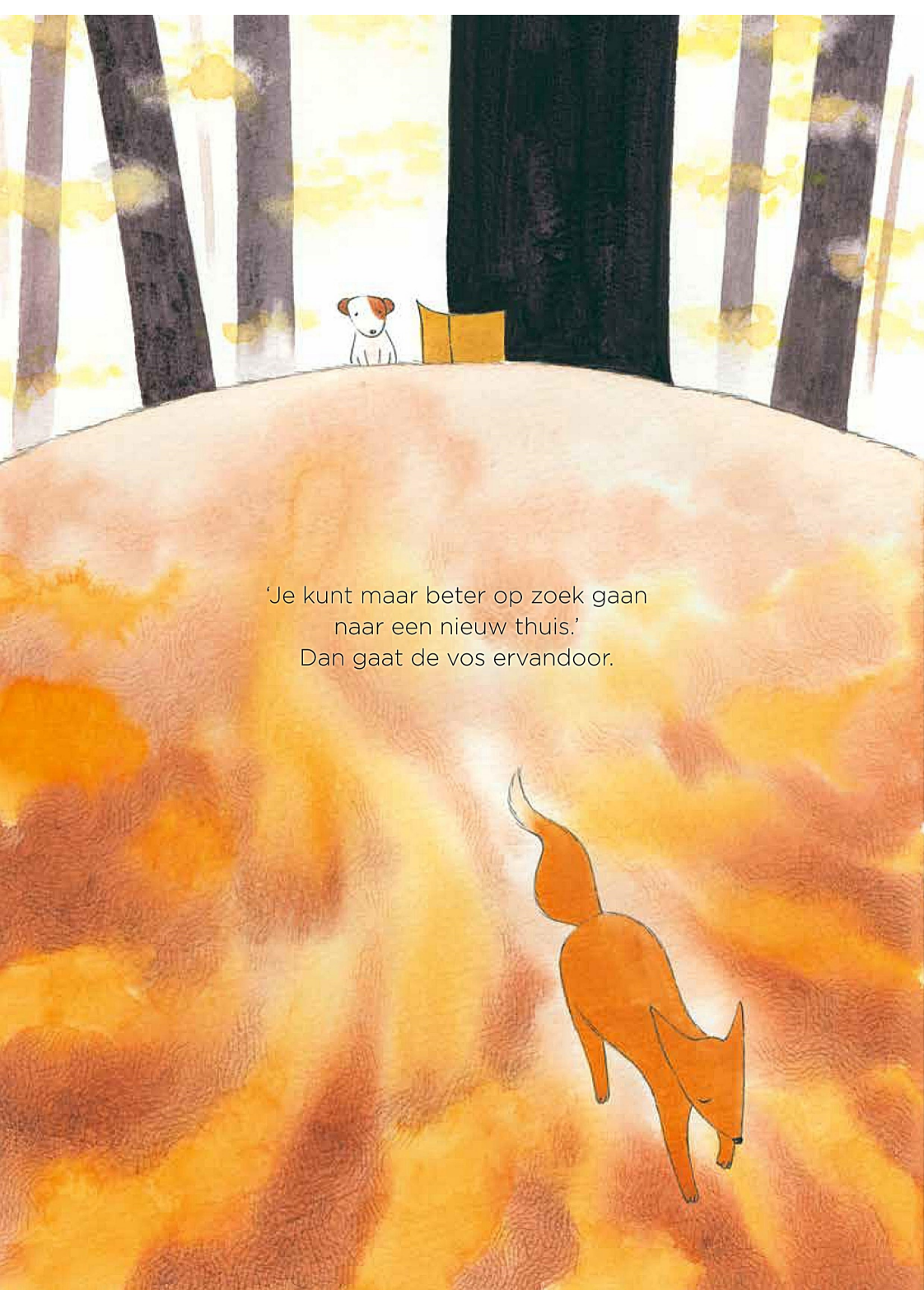
'Wat is er aan de hand?'
vraagt een stem achter hem.
Verlegen draait Theo zich om.
Aan de voet van een boom zit een vos.

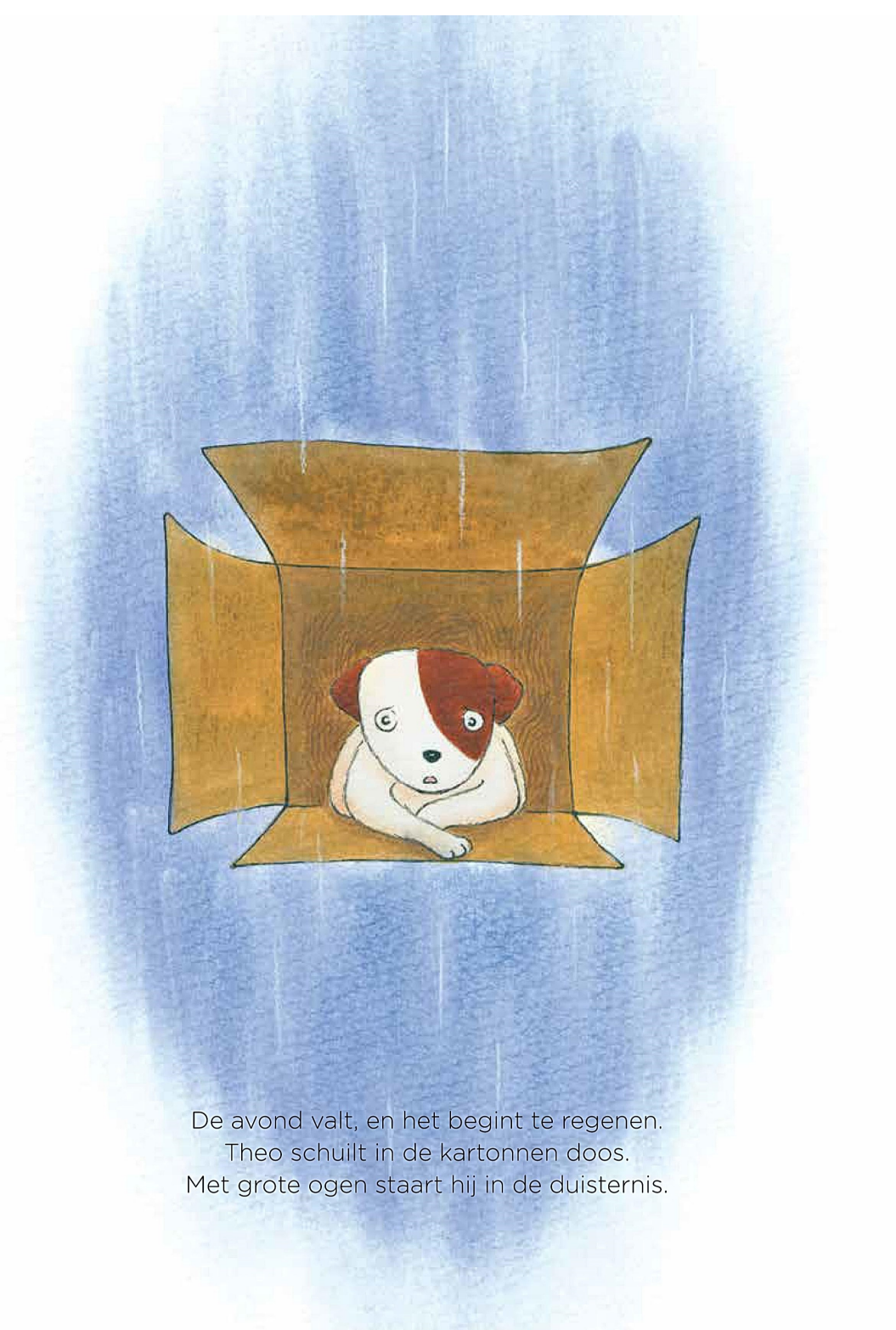
Theo bibbert.
'Het is al goed,' zegt de vos om hem gerust te stellen.
Diep inademen en jezelf eens flink schudden!
Het hondje volgt zijn advies.
'Nou, voel je je al beter?' vraagt de vos.
Theo knikt en vertelt wat er is gebeurd.

'Ik wil naar huis,' zegt hij ten slotte.
'Maar je hebt geen thuis meer,' mompelt de vos.
'Hoezo?' vraagt Theo.
'Begrijp je het dan niet? Die man heeft je achtergelaten.
Hij wil je niet meer.'

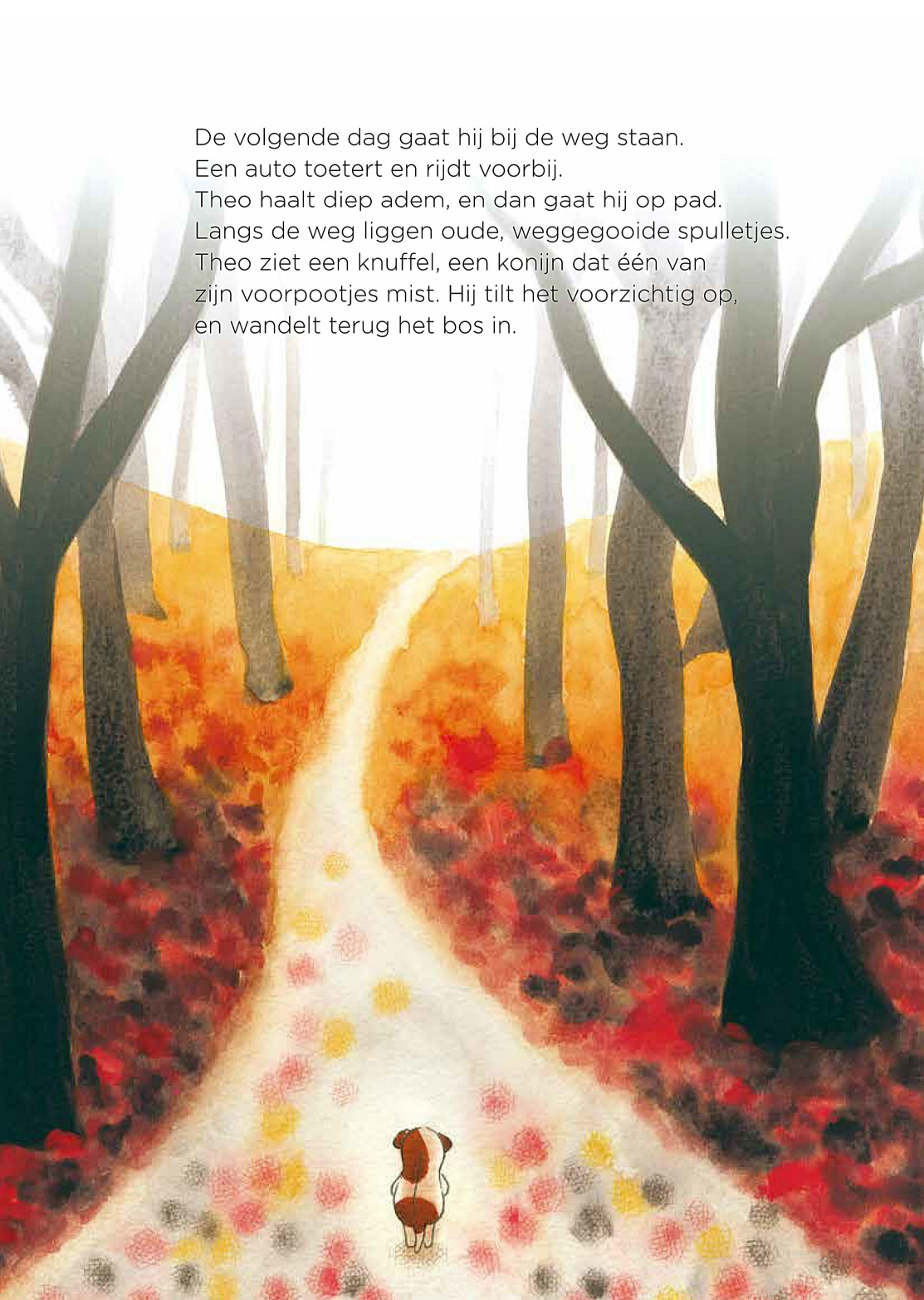

'Je kunt maar beter op zoek gaan
naar een nieuw thuis.'
Dan gaat de vos ervandoor.

De avond valt, en het begint te regenen.
Theo schuilt in de kartonnen doos.
Met grote ogen staart hij in de duisternis.

De volgende dag gaat hij bij de weg staan.
Een auto toetert en rijdt voorbij.
Theo haalt diep adem, en dan gaat hij op pad.
Langs de weg liggen oude, weggegooide spulletjes.
Theo ziet een knuffel, een konijn dat één van
zijn voorpootjes mist. Hij tilt het voorzichtig op,
en wandelt terug het bos in.

Aan de voet van een boom is een leeg hol.
Theo kruipt erin en gaat naast
het knuffelkonijn op de grond liggen.
De nacht en de vermoeidheid
dekken hem als een dekentje toe.

